

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Csp/100/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123409760
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2024:6123409760.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, proti žalovanému: E. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q., o zaplatenie sumy 1.605,22 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a .

II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou upomínaciu súdu dňa 27.09.2023, postúpenou tunajšiemu súdu dňa 15.12.2023, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.605,22 eura (istina 1.091,06 eura + úrok 514,16 eura) spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.091,06 eura od 01.03.2023 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s. a žalobcom a na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 28.02.2023 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 02.12.2015 Zmluvu č. 002890821021215, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania a splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu neplnil pohľadávku riadne a včas, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy a tak postupca podaním zo dňa 31.03.2021 vypovedal zmluvu. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu 1.605,22 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.091,06 eura, z riadneho úroku vo výške 514,16 eura, z úroku z omeškania vo výške 0,00 eur a z poplatkov vo výške 0,00 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal nasledujúce úhrady: 0 eur. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 1.605,22

eura, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 1.091,06 eura, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 514,16 eura. Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany zároveň poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.07.2019 sp.zn. 6Cdo/113/2018 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom 01.03.2023, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Na výzvu súdu (č.l. 74) žalobca v podaní zo dňa 22.01.2024 uviedol, že žalovaný uzavrel dňa 02.12.2015 s pôvodným veriteľom VÚB, a.s. Zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX o poskytnutí spotrebiteľského úveru vo forme povoleného prečerpania vo výške 1.000,- eur na účte J XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Povolené prečerpanie je možnosť prečerpať finančné prostriedky na vlastnom účte. Poskytujú ho banky pre svojich klientov ako doplnok k ich bežnému účtu. Pokiaľ má klient na účte prostriedky a s peniazmi aktívne manipuluje (platby, výbery, prevody), bude sa tento účet správať ako bežný bankový účet. Akonáhle však na účte dôjde k vyčerpaniu vlastných prostriedkov, sprístupní sa mu možnosť peniaze vyberať aj naďalej. Všetky pohyby, ktoré po vyčerpaní vlastných prostriedkov na účte uskutoční, sa stávajú predmetom úveru. Povolené prečerpanie na účte sa môže opakovať, čiže keď predchádzajúcu „pôžičku“ splatí t. j. navýši stav svojho bežného účtu o čiastku, ktorá bola požičaná a o sumu úrokov a môže často z princípu revolvingu (revolving je možnosť čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti znovu žiadať banku o povolenie čerpania prostriedkov) znovu využiť čerpanie prostriedkov do mínusu. Žalovaný sa do povoleného prečerpania na účte dostal obratom - inkaso splátky úveru zo dňa 20.07.2016 vo výške 184,88 eura. Výsledný zostatok na účte po vykonaní tohto obratu predstavoval sumu -17,82 eura. Predchádzajúce účtovné operácie nie sú predmetom tohto konania, nakoľko akonáhle sa žalovaný dostal na účte do plusových hodnôt, povolené prečerpanie bolo splatené a tým došlo k jeho zániku. Žalovaný z poskytnutého úverového rámca počas jeho existencie vyčerpal sumu 4.775,58 eura. Žalovaný počas obdobia existencie povoleného prečerpania uhradil sumu 3.684,52 eura. Z uvedeného je zrejmé, že pohľadávka žalobcu pozostáva z vyčerpaných finančných prostriedkov spolu vo výške 1.091,06 eura. Dňa 25.01.2021 vyzval postupca žalovaného na úhradu nepovoleného debetu vo výške 11,03 eura a zároveň upozornil žalovaného na to, že dlžná výška nepovoleného debetu sa úročí úrokovou sadzbou pre nepovolený debet odo dňa vzniku tohto debetu. Daná listina bola zasielaná ako obyčajná listová zásielka, preto žalobca nedisponuje podací hárkom. Táto skutočnosť však nebola protistranou rozporovaná, preto je potrebné považovať ju za nesporné skutkové tvrdenie v zmysle § 151 Civilného sporového poriadku, ktoré nie je nutné preukazovať ďalšími listinnými dôkazmi. V zmysle čl. 4.11.3. Všeobecných obchodných podmienok: „V prípade vzniku nepovoleného debetu sme oprávnení poslať Vám upomienku s požiadavkou o zaplatenie nepovoleného debetu. Ak nepovolený debet nevyrovnáte v nami stanovenej lehote, naša pohľadávka z nepovoleného debetu sa stane okamžite splatnou vrátane príslušenstva a uplatníme si svoje práva zo Zabezpečenia pohľadávky alebo ju budeme vymáhať mimosúdnu alebo súdnu cestou. Za poslanie upomienky podľa tohto bodu si účtujeme poplatok podľa Cenníka.“ Nakoľko nedošlo k úhrade dlžnej sumy postupca v súlade s čl. 4.11.3 VOP pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru na základe podania zo dňa 31.03.2021. Táto listina bola žalovanému doručená dňa 08.04.2021, čo preukazuje predložené potvrdenie z pošty. Žalovanému bol následne vyúčtovaný neuhradený úrok vo výške 514,16 eura z dlžnej výšky nepovoleného prečerpania. Žalobca ďalej uviedol, že veriteľ je pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver povinný brať do úvahy dobu, na ktorú sa úver poskytuje (veriteľ zohľadňuje maximálne dobu splatnosti úveru, ktorú stanovuje Národná banka Slovenska) a príjem spotrebiteľa (§ 7 ods. 1 ZoSÚ) a posúdiť túto schopnosť s ohľadom na získané informácie. V konkrétnom prípade veriteľ postupoval nasledovne: existujúce záväzky spotrebiteľa veriteľ overil dopytom do úverového registra, ktorý predkladá žalobca v prílohe a z ktorého je zrejmé, že spotrebiteľ mal v čase poskytnutia úveru nasledujúce úverové vzťahy: spotrebný úver C59174845 s mesačnou splátkou 11,- eur, spotrebný úver 237984291 s mesačnou splátkou 50,- eur, kontokorentný úver P42963827 s úverovým rámcom 750,- eur, z ktorého sa ako mesačná splátka pri posudzovaní bonity bralo 5 % zo schváleného úverového rámca teda 37,50 eura. Celkové mesačné úverové zaťaženie bolo teda vo výške 98,50 eura. Žalovaný v žiadosti o úver deklaroval zamestnanie na dobu určitú od 06/2015 u zamestnávateľa IČO: 35 765 852. Výšku príjmu overil postupca v priloženom dopyte do sociálnej poisťovne. Postupca mal overený hrubý príjem v sume 631,- eur, čo predstavuje čistý príjem 502,- eur. S touto sumou veriteľ počítal pri overovaní bonity. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum žalovaného v sume 198,09 eura, nakoľko v žiadosti o úver uviedol spotrebiteľ rodinný stav ženatý/vydatá a nepriznal žiadne vyživované dieťa. Veriteľ zároveň vykonal kontrolu mesačných nákladov, kedy 45 % z čistých príjmov domácnosti spotrebiteľa (v konkrétnom prípade 225,- eur)

nemôže byť zaťažená splátkami úverov. V konkrétnom prípade bola táto suma vyššia ako životné minimum, a preto bola použitá na výpočet platobnej kapacity žalovaného. Pri posudzovaní žiadosti o úver bola v rámci mesačných nákladov žiadateľa o úver braná do úvahy paušálna suma - 45% z príjmu domácnosti. Poskytovatelia úverov ani v súčasnosti, po niekoľkonásobnom sprísnení podmienok poskytovania úverov, nie sú povinní žiadať preukazovanie konkrétnych mesačných nákladov (napríklad faktúrami za telefón, bývanie a pod.). Uvedené nie je realizované z dôvodu zachovania transparentnosti, nakoľko žiadateľovi o úver by postačovalo zatajiť existujúce výdavky na zlepšenie svojej platobnej kapacity. Zastávame preto názor, že uplatňovanie paušálnych výdavkov, ktoré nie sú nižšie ako životné minimum na žiadateľa o úver a členov jeho domácnosti, v rámci overovania platobnej kapacity spĺňa predpoklady postupu s odbornou starostlivosťou. Výpočet disponibilného zostatku z príjmu bol teda realizovaný nasledovne: 502,- eur (príjem) - 98,50 eura (existujúce záväzky) - 225,- eur (paušálna suma výdavkov) = 178,50 eura. Disponibilný zostatok je vyšší ako splátka schvaľovaného úveru (50,- eur). Žalobca zastáva názor, že poskytovateľ úveru postupoval s odbornou starostlivosťou v súlade s § 7 ZoSÚ a zbral do úvahy všetky informácie, ktoré mu toto ustanovenie ukladá vziať do úvahy. Žalobca poukazuje na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čí len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu vyzvaný na úhradu dlžnej sumy, a to: Upomienkou zo dňa 25.01.2021, Výzvou na zaplatenie zo dňa 31.03.2021. Zároveň je z predloženej platobnej histórie zrejmé, že žalovaný túto sumu neuhradil. Nemožno mať teda pochybnosti o 90 dňovom nepretržitom omeškaní dlžníka, pričom toto omeškanie trvalo aj po odoslaní výzvy na úhradu. Predmetný prípad zároveň predstavuje výnimku z obmedzenia banky postúpiť pohľadávku nakoľko súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čí len časti toho istého peňažného záväzku trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok. Na základe uvedeného žalobca považuje za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čí len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu § 92 ods. 8 ZoB.

4. Ako dôkazy žalobca predložil platobnú históriu, Pokus o zmier zo dňa 28.08.2023, Podací hárok, Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 28.02.2023, Prílohu k Zmluve o postúpení pohľadávok, Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru vo forme povoleného prečerpania „Flexidebet“ zo dňa 02.12.2015, Európske informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúce sa povolených prečerpaní, Žiadosť o povolené prečerpanie zo dňa 02.12.2015, Výzvu na zaplatenie zo dňa 31.03.2021, Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s., pre depozitné produkty, Cenník VÚB, a.s. Občania platný od 01.06.2015, Upomienku zo dňa 25.01.2021, výsledok sledovania zásielky, Dáta dopytu.

5. Žalovanému bola žaloba s prílohami doručená, k tejto sa nevyjadril.

6. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

7. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil (na č.l. 114) a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti a v neprítomnosti žalovaného, ktorý mal predvolanie doručené (na č.l. 111 a 113), svoju neprítomnosť neospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal, pričom z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

9. Medzi VÚB, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 02.12.2015 uzatvorená Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru vo forme povoleného prečerpania „Flexidebet“, predmetom ktorej bolo poskytnutie povoleného prečerpania k účtu bankou žalovanému ako majiteľovi účtu do výšky 1.000,- eur. Banka Upomienkou zo dňa 25.01.2021 upozornila žalovaného na nepovolený debet vo výške 11,03 eura, požiadala ho o jeho okamžité zaplatenie a dodržiavane minimálneho zostatku na účte. Banka Výzvou na zaplatenie zo dňa 31.03.2021 vyhlásila záväzok žalovaného okamžite splatným, vypovedala Dodatok k Zmluve o bežnom účte o poskytnutí kontokorentného úveru a zrušila limit prečerpania prostriedkov na účte ku dňu 31.03.2021. Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 v spojení so

Žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 28.02.2023 bola pohľadávka banky voči žalovanému ku dňu 28.02.2023 postúpená na žalobcu.

10. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Z.z. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

11. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

12. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 502 ods. 1 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

14. Podľa § 708 ods. 1 a 2 OBZ, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. (1) Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma. (2)

15. Podľa § 709 ods. 1 OBZ, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

16. Podľa § 710 OBZ, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

17. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2)

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

19. Podľa § 1 ods. 4 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.

20. Podľa § 1 ods. 5 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6,7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 20a až 20e, § 21 a 23, 25 až 27.

21. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 10 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f),g), i), j), x) a aa),

b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,

c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

23. Podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1.

24. Podľa § 7 ods. 1 a 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (1) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.17) (2)

25. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

26. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

27. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

28. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (1) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. (2)

29. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „ZoB“) (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou

zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

30. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
- prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

31. Podľa § 17 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a
- ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu 21aa) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

32. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

33. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť, ale je potrebné ju v celom rozsahu zamietnuť pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu.

34. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol uzatvorením zmluvy o povolenom prečerpaní právny vzťah, ktorý je od jeho vzniku nevyhnutné posudzovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch), keďže zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod a zároveň právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

35. Zmluvou o postúpení pohľadávok došlo ku dňu 28.02.2023 k postúpeniu pohľadávky z predmetnej zmluvy zo spoločnosti VÚB, a.s. ako postupcu na spoločnosť žalobcu ako postupníka. V súvislosti s otázkou platného postúpenia pohľadávky súd poukazuje na skutočnosť, že v konaní nebolo preukázané, že by pohľadávka pôvodného veriteľa voči žalovanému bola splatnou, či už z dôvodu konečnej splatnosti alebo z dôvodu predčasného zosplatnenia.

36. Podmienkou platného postúpenia pohľadávky vyplývajúcej z predmetnej zmluvy v zmysle § 17 ZoSÚ je, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred týmto termínom. Na druhej strane, postúpenie pohľadávky v rozpore s citovaným ustanovením má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky z úverovej zmluvy, z ktorého dôvodu nemôže byť žalobca v spore aktívne vecne legitimovaný.

37. Pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti úveru, zo zmluvy žiaden nevyplýva, keďže bola zmluva uzavretá na dobu neurčitú. Zároveň súd dodáva, že nemohlo platne dôjsť ani k predčasnemu zosplateniu úveru, a to z dôvodu, že žalobca v konaní nepreukázal, že veriteľ pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods. 1 ZoSÚ). Pôvodný veriteľ bol pred uzavretím zmluvy povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keď mal brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez relevantných údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

38. V Žiadosti o povolené prečerpanie (na č.l. 26) sa uvádza iba ten údaj, že žiadateľ je zamestnaný na dobu určitú a názov zamestnávateľa, avšak žiadne ďalšie údaje (o príjmoch a výdavkoch) sa v žiadosti neuvádzajú. Uvedené nie je postačujúce, pretože žalobca v rozpore s ustanovením § 11 ods. 2 ZoSÚ najmä nepreukázal, by si pôvodný veriteľ za účelom posudzovania bonity vyžiadal od žalovaného doklady preukazujúce jeho príjmy a výdavky, keď podľa Zoznamu predložených a skontrolovaných dokladov v závere žiadosti žiadne doklady od žalovaného vyžadované neboli. Pôvodný veriteľ ani riadne nezisťoval relevantné výdavky žalovaného, keď v žiadosti ani v zmluve sa žiadne, a to ani nevyhnutné (bývanie, strava, ošatenie atď.), mesačné výdavky neuvádzajú. Zároveň z výpisu z registra klientskych informácií (na č.l. 93) vyplýva, že skóre žalovaného bolo „B“ (t.j. skôr zlé) a bolo mu odmietnutých viacero žiadostí o spotrebný úver.

39. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zisťiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 ZoSÚ, t.j. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa.

40. Pôvodný veriteľ vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval (keď posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver bez akýchkoľvek údajov a dokladov o príjmoch a výdavkoch žalovaného), čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 ZoSÚ. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Súd pritom poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/2/2019-106 zo dňa 27.11.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016. Z uvedeného vyplýva, že v tu prejednávanej veci by bolo predčasné zosplatenie úveru vylúčené, a to s prihliadnutím na ustanovenie § 11 ods. 2 ZoSÚ.

41. Zároveň mal súd za to, že ani v prípade, že by pôvodný veriteľ riadne skúmal bonitu žalovaného, by k predčasnemu zosplateniu úveru dôjsť nemohlo, a to z nasledovného dôvodu.

42. Žalobca predovšetkým nepreukázal doručenie Výzvy na zaplatenie zo dňa 31.03.2021 (na č.l. 28) žalovanému. Výpis z informačného portálu Slovenskej pošty (na č.l. 92) nie je dostatočným dôkazom na preukázanie jednak toho, či uvedenú zásielku prevzal skutočne žalovaný, ani toho, čo bolo obsahom doručovanej zásielky. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je listinou o závažnom právnom úkone, a preto je dôvodné ju doručovať doporučené, prípadne do vlastných rúk, v ktorom prípade by veriteľ disponoval doručenkou (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 25Co/217/2019-74 zo dňa 31.03.2020).

43. Okrem toho, v zmysle § 53 ods. 9 OZ je podmienkou pre platné zosplatenie spotrebiteľského úveru nielen uplynutie troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, ale aj predchádzajúce upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Žalobca nepreukázal, že by predtým bola žalovanému doručená listina upozorňujúca ho na možnosť predčasného zosplatenia úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Doručenie tejto výzvy žalovanému je pritom predpokladom pre záver o platnosti predčasného zosplatenia úveru, keďže pred predčasným zosplatením úveru je potrebné spotrebiteľa upozorniť na takúto možnosť, čo predpokladá doručenie mu takéhoto upozornenia. Žalobca v konaní predložil Upomienku zo dňa 25.01.2021 (na č.l. 62), z ktorej však upozornenie na možnosť zosplatenia úveru nevyplýva, keď zároveň žalobca ani nepreukázal, že by táto upomienka bola vôbec žalovanému doručená.

44. S poukazom na vyššie uvedené, pohľadávka z predmetnej zmluvy bola postúpená na žalobcu bez toho, aby sa stala splatnou pred termínom postúpenia, a preto nebola preukázaná výnimka zo zákazu prevodu práv vyplývajúcich zo zmluvy na tretiu osobu v zmysle § 17 ZoSÚ. Z uvedeného dôvodu postúpenie pohľadávky na žalobcu je v rozpore s vyššie citovaným zákonom, a preto je tento právny úkon v zmysle § 39 OZ absolútne neplatný, s poukazom na čo nie je žalobca oprávneným z danej pohľadávky, a teda nie v konaní aktívne vecne legitimovaným (viď. napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018).

45. Súd tiež poukazuje na to, že zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere uzavretej medzi bankou ako veriteľom a klientom ako dlžníkom je nepretržité omeškanie klienta so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke v trvaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní po tom, čo bol písomne vyzvaný bankou na plnenie, pričom tieto musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

46. Žalobca spolu so žalobou predložil výzvu zo dňa 31.03.2021, ktorú výzvu by bolo možné považovať za výzvu banky vyžadovanú ustanovením § 92 ods. 8 ZoB, avšak žalobca nepreukázal, že by táto výzva bola doručená žalovanému, keďže nepredložil doručenkú k tejto výzve, pričom súd odkazuje na odsek 42. tohto rozsudku.

47. Súd dospel k záveru, že z dôvodu nedodržania postupu pri postúpení pohľadávky voči žalovanému v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 ZoB, nie je žalobca v konaní aktívne vecne legitimovaným. Žalobca totiž v konaní nepreukázal, že by pred postúpením pohľadávky od právneho predchodcu bola žalovanému v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 ZoB preukázateľne doručená písomná výzva na zaplatenie dlhu a následne uplynulo viac ako 90 kalendárnych dní od jej doručenia žalovanému, čo je podmienkou pre vznik oprávnenia banky postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanému inej osobe, ktorá nie je bankou. Z uvedeného dôvodu postúpenie pohľadávky na žalobcu je v rozpore s vyššie citovaným zákonom, a preto je tento právny úkon v zmysle § 39 OZ absolútne neplatný, s poukazom na čo nie je žalobca oprávneným z danej pohľadávky, a teda nie v konaní aktívne vecne legitimovaným.

48. Podporne súd dáva do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/14/2019-193 zo dňa 22.05.2019, v ktorom odvolací súd v obdobnej veci uviedol, že „súd prvej inštancie žalobcovi poskytol lehotu na predloženie dôkazov o splnení podmienok postúpenia pohľadávky, keď výzvou zo dňa 12.7.2018 vyzval žalobcu na predloženie dokladu preukazujúceho doručenie Výzvy zo dňa 20.10.2009 žalovanému. Obsahom spisu síce je Výzva zo dňa 20.10.2009, dôkaz preukazujúci doručenie výzvy žalovanému súdu prvej inštancie však žalobca nepredložil. Súd prvej inštancie považoval za relevantný dôkaz o existencii a doručení výzvy banky žalovanému pred postúpením pohľadávky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý mohol vykonať aj bez návrhu. Uvedený postup súdu je v súlade s ustanovením § 295 Civilného sporového poriadku (Súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhoval, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.) a zásadami, na ktorých spočíva konanie s tzv. slabšou stranou. Posúdenie splnenia podmienok na postúpenie pohľadávky bankou podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách je nevyhnutné pre vyhodnotenie právneho úkonu postúpenia z hľadiska jeho platnosti, resp. absolútnej neplatnosti, čo má priamy vplyv na posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu, teda na výsledok samotného sporu. Za stavu, kedy súd v spotrebiteľskom súdnom spore trvá na dôkaze, pričom dodávateľ, resp. jeho právny nástupca nepreukáže existenciu ním tvrdenej skutočnosti, ktorá má byť dokazovaním preukázaná, ustanovenie § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nespornosti nepopretých skutkových tvrdení sa neuplatní. Keďže žalobcom nebolo preukázané naplnenie všetkých

predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách (splatnosť postupovanej pohľadávky, doručenie výzvy dlžníkovi pred postúpením pohľadávky), postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné. Preto správne súd prvej inštancie žalobu zamietol po zistení, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, ktorý tak nie je v spore vecne aktívne legitimovaný.“

49. Z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní pre neplatnosť postúpenia pohľadávky (podľa § 39 OZ v spojení s § 17 ZoSÚ, ako aj s § 92 ods. 8 ZoB) bolo potom potrebné žalobu v celom rozsahu vo výroku I. rozsudku zamietnuť, a keďže žalovaný nie je povinný zaplatiť žalobcovi istinu a úroky, nemohol sa ani dostať do omeškania so zaplatením, a preto súd zamietol žalobu aj v časti úrokov z omeškania.

50. V konaní nebolo možné vychádzať z toho, že platnosť postúpenia nebola žalovaným namietaná, pretože v spotrebiteľskom spore súd v zmysle § 295 CSP môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Takýmito dôkazmi, ktoré súd vyžadoval, boli upozornenie na možnosť zosplatnenia s doručenkou a doručenka k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, ktorými dôkazmi žalobca nedisponoval. Ani pri pasivite žalovaného nie je možné vychádzať z nepopretia skutkového tvrdenia, pretože v spotrebiteľských sporoch je súd v zmysle § 290 a nasl. CSP povinný na ochranu spotrebiteľa prihliadať ex offa. Uvedené potom platí aj pri otázke skúmania bonity žalovaného pred uzavretím zmluvy.

51. Súd pritom poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/124/2017-194 zo dňa 30.04.2018, v obdobnej veci ako je tu prejednávaná, v ktorom odvolací súd uviedol, že „podstatné je, že v danom prípade sa jedná o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, čiže ide o spor s ochranou slabšej strany sporu v zmysle ustanovení § 290 a nasl. CSP, v ktorých sporoch súd vykonáva v prospech slabšej strany sporu potrebné dokazovanie aj bez návrhu (§ 295 CSP). Zároveň v takýchto sporoch v zmysle ustanovenia § 300 CSP platí, že na konanie podľa tohto oddielu sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak. Znamená to, že na tzv. spotrebiteľské spory sa ustanovenia o konaní použijú len „primerane.“ Ustanovením o konaní je i § 151 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého sa zásadne v „bežnom“ sporovom konaní stranou nepopreté skutkové tvrdenia považujú za nesporné. Toto ustanovenie (§ 151 ods. 1 CSP) však na spotrebiteľské spory aplikovať nemožno, pretože jeho použitie, vzhľadom na charakter spotrebiteľských sporov, v ktorých sa vo zvýšenej miere uplatňuje protektívna ingerencia súdu, nemožno považovať za primerané. V spotrebiteľských sporoch nemožno vychádzať z toho, že stačí, ak žalovaný - spotrebiteľ skutkové tvrdenia žalobcu - dodávateľa výslovne nepoprel, čím sú tvrdenia žalobcu preukázané, nakoľko v týchto sporoch je súd v zmysle ust. § 290 a nasl. CSP povinný na ochranu takéhoto spotrebiteľa prihliadať ex offa.“

52. Súd dodáva, že rozhodnutie súdu v tu prejednávanej veci nemôže byť prekvapivým rozhodnutím, a to s poukazom na to, že súd ešte v priebehu konania žalobcu vyzval na vyjadrenie sa k otázke skúmania bonity žalovaného, k dodržaniu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. a § 17 zák.č. 129/2010 Z.z., a tiež ho vyzval na preukázanie doručenia výziev žalovanému. Žalobcovi teda muselo byť zrejme, že v prípade týchto okolností má súd o žalobe pochybnosti. Napriek tomu sa žalobca z vlastnej vôle nezúčastnil pojednávania, na ktorom súd v súlade s § 181 ods. 2 CSP konštatoval nedostatočné skúmanie bonity žalovaného pred uzavretím zmluvy, nepreukázanie zosplatnenia a nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu, na čo žalobca pre svoju neprítomnosť nemohol z vlastného zavinenia reagovať. Postup súdu podľa § 181 ods. 2 CSP sa pritom vykonáva práve na pojednávaní, a to aj s poukazom na označenie uvedeného paragrafu (Prednesy strán na pojednávaní). Žalobca sa už len s poukazom na výzvu súdu zo dňa 03.01.2024, ktorú žalobca nenaplnil v celom rozsahu, nemohol oprávnené domnievať, že súd považuje žalobu za dôvodnú v celom rozsahu. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené tak tento rozsudok, ktorým súd žalobu zamietol, nie je možné považovať za prekvapivé rozhodnutie, ale za dôsledok neunesenia dôkazného bremena žalobcu o splatnosti dlhu pred postúpením (a to ani napriek výzve súdu).

53. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

54. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

55. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

56. Podľa Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (1) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. (2)

57. Podľa Čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

58. O náhrade trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a čl. 4 ods. 2 CSP, čl. 17 CSP, keď žalovanému, ktorý by inak na náhradu trov konania mal nárok, keďže bol v konaní plne úspešný, súd nárok na náhradu trov konania vo výroku II. rozsudku nepriznal, pretože mu v konaní žiadne trovy nevznikli. Súd mal pritom za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovaného uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t.j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.